

Studying Disability Services is definitely a great thing to do. If you're interested in helping people and having a job that doesn't really feel like a job because you're constantly empowering others. My class in my course was very diverse. We had a huge range of people. We had people that were 18 years of age that have just come out of high school, through to people that were in their sixties. We had some people that had personal experiences in the field and then some people that just genuinely had a passion for helping other people. I really enjoyed being taught by teachers that were actually in the field and had a lot of hands-on experience in Disability. And I loved how, through our course, we had a 150 hours of work placement that really taught us how to apply our theory and our knowledge into a workplace environment. I actually got a job in the field before I finished the course which was really exciting. I was actually recommended through my placements and got a call randomly one day. I think that people have a misconception that Disability Services is just about the day-to-day personal support of a client, but really it just goes so much deeper than that. There are so many different specialists and different fields you can go down, such as speech pathology, occupational therapy, and you could be involved in respite work. You could work in a school, a special development school, a mainstream school as an aide. You can do so many different things in this field. The possibilities are endless. I can't believe that I get paid - and get paid really well – to work , it's not even work. It's amazing. It's me forming relationships and empowering people and being friends with people, and having fun with people, and experiencing great things. Becoming a better person as well; learning so much about myself. Every day you feel like you've accomplished something and you go home knowing that you've helped change someone's life, and I mean why wouldn't you want to feel like that if you could.

Οι σπουδές των Υπηρεσιών Αναπηρίας είναι σίγουρα ένα σπουδαίο πράγμα να κάνετε. Εάν ενδιαφέρεστε να βοηθάτε ανθρώπους και να έχετε μια δουλειά που δεν την αισθάνεστε πραγματικά ως δουλειά επειδή συνεχώς ενδυναμώνετε άλλους ανθρώπους. Η τάξη των μαθημάτων μου ήταν πολύ ποικιλόμορφη. Είχαμε μια τεράστια ποικιλία ατόμων. Είχαμε άτομα από ηλικίας 18 ετών που μόλις είχαν τελειώσει το λύκειο ως άτομα που ήταν στα εξήντα τους. Είχαμε μερικά άτομα που είχαν προσωπικές εμπειρίες στον κλάδο και άλλα άτομα που είχαν πραγματικά πάθος να βοηθήσουν άλλους ανθρώπους. Μου άρεσε πραγματικά να διδάσκομαι από καθηγητές που πραγματικά εργαζόντουσαν στον κλάδο και είχαν πολλή πρακτική εμπειρία στον κλάδο των υπηρεσιών Αναπηρίας. Και μου άρεσε το πώς, μέσω των μαθημάτων μας, είχαμε 150 ώρες πρακτικής άσκησης που πραγματικά μας δίδαξε πώς να εφαρμόζουμε τη θεωρία και τις γνώσεις μας σε περιβάλλον εργασίας. Βρήκα μια θέση εργασίας στον κλάδο πριν τελειώσω τα μαθήματά μου που ήταν πραγματικά συναρπαστικό. Με συστήσανε μέσω της τοποθέτησής μου για πρακτική άσκηση και μου τηλεφωνήσανε τυχαία μια ημέρα. Νομίζω ότι οι άνθρωποι έχουν μια εσφαλμένη αντίληψη ότι οι Υπηρεσίες Αναπηρίας αφορούν την καθημερινή προσωπική υποστήριξη ενός πελάτη, αλλά στην ουσία είναι πολύ πιο βαθύτερο από αυτό. Υπάρχουν τόσο πολλοί διαφορετικοί ειδικοί και διαφορετικοί τομείς που μπορείτε να ακολουθήσετε, όπως η λογοπαθολογία, η εργασιοθεραπεία και θα μπορούσατε να εμπλακείτε στη εργασία ανάπαυλας. Θα μπορούσατε να εργαστείτε σε σχολείο, σχολείο παιδιών με πνευματικές αναπηρίες, σε κανονικό σχολείο ως βοηθός. Μπορείτε να κάνετε τόσα πολλά διαφορετικά πράγματα στον κλάδο αυτό. Οι δυνατότητες είναι απεριόριστες. Δεν μπορώ να πιστέψω ότι πληρώνομαι - και πληρώνομαι πολύ καλά - για να δουλέψω, και δεν είναι καν δουλειά. Είναι καταπληκτικό. Εγώ η ίδια διαμορφώνω σχέσεις και ενδυναμώνω ανθρώπους και είμαι φίλος με ανθρώπους, διασκεδάζω με ανθρώπους και βιώνω σπουδαία πράγματα. Γίνομαι και καλύτερος άνθρωπος, μαθαίνοντας τόσο πολλά για τον εαυτό μου. Κάθε ημέρα αισθάνεσαι σαν να έχεις επιτύχει κάτι και γυρνάς στο σπίτι γνωρίζοντας ότι έχεις βοηθήσει να αλλάξεις τη ζωή κάποιου ανθρώπου, και γιατί δηλαδή δε θα θέλατε να νιώσετε έτσι αν μπορούσατε.